

WYROK ŁĄCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 kwietnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim, VII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Marcin Oleśko

Protokolant: Anna Krawczyńska

w obecności Prokuratora Witolda Dąbrowskiego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 kwietnia 2017 roku sprawy:

A. S., urodzonego (...) w P., syna P. i E. z domu S.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu (...) w P. z dnia (...) roku w sprawie (...) za:

a) przestępstwo z art. 279 § 1 kk popełnione w nocy z 6 na 7 kwietnia 2014 roku na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w liczbie 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, każda po 10 (dziesięć) złotych;

b) przestępstwo z art. 279 § 1 kk popełnione w nocy z 6 na 7 kwietnia 2014 roku na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w liczbie 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, każda po 10 (dziesięć) złotych;

c) przestępstwo z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 13 § 1 kk popełnione w nocy z 6 na 7 kwietnia 2014 roku na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w liczbie 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, każda po 10 (dziesięć) złotych;

d) przestępstwo z art. 279 § 1 kk popełnione w nocy z 6 na 7 kwietnia 2014 roku na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w liczbie 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, każda po 10 (dziesięć) złotych;

za które orzeczono karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz łączną grzywnę w liczbie 70 (siedemdziesięciu) stawek dziennych, każda po 10 (dziesięć) złotych. Kara łączna pozbawienia wolności została warunkowo zawieszona na okres próby 4 (czterech) lat. Ponadto oddano skazanego pod dozór kuratora. Nadto zaliczono skazanemu na poczet orzeczonej kary łącznej grzywny okres zatrzymania od dnia 7 kwietnia 2014 roku do dnia 8 kwietnia 2014 roku. Wyrok uprawomocnił się w dniu 15 lipca 2014 roku. Postanowieniem z dnia (...) roku, w sprawie (...) zarządzono skazanemu wykonanie kary pozbawienia wolności. Kara grzywny została wykonana. Kara pozbawienia wolności będzie wykonywana w okresie od dnia 27 września 2016 roku do dnia 26 marca 2018 roku.

II. Sądu (...) w P. z dnia (...) roku w sprawie (...) za:

a) przestępstwo z art. 279 § 1 kk popełnione w nocy z 21/22 września 2013 roku na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w liczbie 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, każda po 10 (dziesięć) złotych;

b) przestępstwo z art. 279 § 1 kk popełnione w nocy 22 września 2013 roku na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w liczbie 100 (sto) stawek dziennych, każda po 10 (dziesięć) złotych;

za które orzeczono karę łączną 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres próby 3 (trzech) lat oraz karę łączną grzywny w wysokości 100 (sto) stawek dziennych,

przy przyjęciu, że wartość jednej stawki wynosi 10,00 (dziesięć) złotych. Ponadto oddano skazanego pod dozór kuratora. Wyrok uprawomocnił się w dniu 2 grudnia 2014 roku. Kara grzywny została wykonana.

w przedmiocie wydania wyroku łącznego:

1. rozwiązuje kary łączne pozbawienia wolności opisane w punktach I i II niniejszego wyroku;
2. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k., art. 89 § 1 i § 1a kk w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2015 r., poz. 396) orzeczone w punktach I i II jednostkowe kary pozbawienia wolności łączy i wymierza skazanemu A. S. karę łączną 2 (dwóch) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;
3. na podstawie art. 576 § 1 kpk wyroki opisane w punktach I i II w części dotyczącej orzeczenia o karze pozbawienia wolności uznaje za pochłonięte niniejszym wyrokiem łącznym, zaś w pozostałym zakresie podlegają odrębnemu wykonaniu;
4. zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych, które przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt VII K 37/17

UZASADNIENIE

A. S. został skazany następującymi wyrokami:

III. Sądu (...) w P. z dnia (...) roku w sprawie (...) za:

- e) przestępstwo z art. 279 § 1 kk popełnione w nocy z 6 na 7 kwietnia 2014 roku na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w liczbie 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, każda po 10 (dziesięć) złotych;
- f) przestępstwo z art. 279 § 1 kk popełnione w nocy z 6 na 7 kwietnia 2014 roku na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w liczbie 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, każda po 10 (dziesięć) złotych;
- g) przestępstwo z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 13 § 1 kk popełnione w nocy z 6 na 7 kwietnia 2014 roku na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w liczbie 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, każda po 10 (dziesięć) złotych;
- h) przestępstwo z art. 279 § 1 kk popełnione w nocy z 6 na 7 kwietnia 2014 roku na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w liczbie 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, każda po 10 (dziesięć) złotych;

za które orzeczono karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz łączną grzywnę w liczbie 70 (siedemdziesięciu) stawek dziennych, każda po 10 (dziesięć) złotych. Kara łączna pozbawienia wolności została warunkowo zawieszona na okres próby 4 (czterech) lat. Ponadto oddano skazanego pod dozór kuratora. Nadto zaliczono skazanemu na poczet orzeczonej kary łącznej grzywny okres zatrzymania od dnia 7 kwietnia 2014 roku do dnia 8 kwietnia 2014 roku. Wyrok uprawomocnił się w dniu 15 lipca 2014 roku. Postanowieniem z dnia (...) roku, w sprawie (...) zarządzono skazanemu wykonanie kary pozbawienia wolności. Kara grzywny została wykonana. Kara pozbawienia wolności będzie wykonywana w okresie od dnia 27 września 2016 roku do dnia 26 marca 2018 roku.

/odpis wyroku – k. 13-15;

obliczenie kary – k.16;

dane o karalności – k. 10-11;

opinia o skazanym – k. 18;

informacja o pobytach i orzeczeniach – k. 19;

akta sprawy (...)

IV. Sądu (...) w P. z dnia (...) roku w sprawie (...) za:

a) przestępstwo z art. 279 § 1 kk popełnione w nocy z 21/22 września 2013 roku na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w liczbie 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, każda po 10 (dziesięć) złotych;

b) przestępstwo z art. 279 § 1 kk popełnione w nocy 22 września 2013 roku na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w liczbie 100 (sto) stawek dziennych, każda po 10 (dziesięć) złotych;

za które orzeczono karę łączną 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres próby 3 (trzech) lat oraz karę łączną grzywny w wysokości 100 (sto) stawek dziennych, przy przyjęciu, że wartość jednej stawki wynosi 10,00 (dziesięć) złotych. Ponadto oddano skazanego pod dozór kuratora. Wyrok uprawomocnił się w dniu 2 grudnia 2014 roku. Kara grzywny została wykonana.

/odpis wyroku – k. 7-8;

dane o karalności – k. 10-11;

akta sprawy (...)/

Skazany wniósł o wydanie wyroku łącznego obejmującego skazania w sprawach (...) oraz (...) z zastosowaniem zasady absorpcji.

/wniosek – k. 2/

Na rozprawie w dniu 4 kwietnia 2017 roku obrońca skazanego i skazany oświadczyli, iż cofają wniosek o wydanie wyroku łącznego i wnieśli o umorzenia postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego ewentualnie o wydanie wyroku łącznego z zastosowaniem zasady absorpcji.

A. S. w warunkach izolacji penitencjarnej przebywa od (...) roku. Karę odbywa w systemie zwykłym (nie jest zainteresowany udziałem

w opracowaniu i realizacji zadań indywidualnego programu oddziaływania). Postawę

i zachowanie skazanego w trakcie pobytu w warunkach więziennych należy uznać za poprawne. Wobec przełożonych jest grzeczny. Nie odnotowano konfliktów

z współosadzonymi. Dobrze układa swoje relacje interpersonalne. Właściwie funkcjonuje

w środowisku więziennym. Nie sprawia problemów wychowawczych. Nie przejawia tendencji do zachowań agresywnych i autoagresywnych. Wobec skazanego nie było konieczności stosowania środków przymusu bezpośredniego. A. S. był jeden raz ukarany za palenie wyrobów tytoniowych w niedozwolonym miejscu. Był też czterokrotnie nagradzany. Skazany jest zatrudniony w systemie bez konwojenta jako sprzątający teren administracji

jednostki. Do pracy przejawia pozytywny stosunek. Dotychczas nie odnotowano negatywnych uwag na temat realizacji przez niego obowiązków wynikających z pracy. Wykazuje tam należyłą samokontrolę i samodyscyplinę. Nauczania nie wymaga. Nie czynił starań w tym zakresie. Dotychczas nie uczestniczył w programach resocjalizacji. Kontakt przez

dostępne formy utrzymuje z konkubiną i rodzicami. Akcentuje poprawne relacje jakie łączą go z tymi osobami. A. S. nie deklaruje udziału

w podkulturze przestępczej. Wobec popełnionych przestępstw prezentuje raczej krytyczną postawę.

w podkulturze przestępczej. Wobec popełnionych przestępstw prezentuje raczej krytyczną postawę.

w podkulturze przestępczej. Wobec popełnionych przestępstw prezentuje raczej krytyczną postawę.

/opinia o skazanym – k. 18/

Sąd zważył, co następuje:

Stosownie do treści art. 569 § 1 kpk wyrok łączny wydaje się, w przypadku stwierdzenia podstaw do orzeczenia kary łącznej.

Zgodnie art. 85 kk jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną.

Mając na uwadze powyższe regulacje, w sytuacji gdy są spełnione warunki do orzeczenia kary łącznej, Sąd jest zobowiązany do orzeczenia takiej kary i w tym zakresie nie ma uznaniowości. Tym samym Sąd nie uwzględnił stanowiska skazanego i jego obrońcy dotyczącego cofnięcia wniosku o wydanie wyroku łącznego i nie uwzględnił wniosku o umorzenie postępowania.

Na tożsamym stanowisku stanął Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 26 listopada 2008 roku w sprawie IV KK 209/08, w którym podniósł, iż z analizy art. 85 kk i zawartego w nim wyrażenia „sąd orzeka karę łączną”, wynika, że sąd wydający wyrok łączny ma obowiązek zbadania pod kątem warunków do orzeczenia kary łącznej, nie tylko prawomocnych wyroków wskazanych we wniosku, ale wszelkich wyroków w odniesieniu do osoby prawomocnie skazanej i w przypadku, gdy zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej, sąd jest zobowiązany do jej orzeczenia, bez względu na wnioski stron. Wydanie wyroku łącznego, w razie istnienia do tego warunków, jest obowiązkiem sądu.

Ustawą z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2015r., poz. 396) doszło do nowelizacji przepisów Rozdziału IX Kodeksu karnego tj. zbiegu przestępstw oraz łączenia kar i środków karnych. Nowelizacja ta weszła w życie w dniu 1 lipca 2015 roku. Zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku zmiana ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw przepisów Rozdziału IX Kodeksu karnego w brzmieniu nadanym tą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Dlatego też w niniejszej sprawie Sąd orzekał w oparciu o przepisy obowiązujące do dnia 30 czerwca 2015 roku.

W myśl art. 85 kk orzeczenie kary łącznej, a co za tym idzie wydanie wyroku łącznego, jest możliwe, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu.

Zgodnie z powyższymi przesłankami formalnymi, w przedmiotowej sprawie możliwe jest wymierzenie skazanemu kary łącznej na podstawie wyroków opisanych w punktach I i II.

W rozpoznawanej sprawie pierwszy chronologicznie wyrok zapadł w dniu (...) roku w sprawie (...)Przed jego wydaniem skazany popełnił jeszcze przestępstwa w dniach 22 września 2013 roku, za które został skazany wyrokiem Sądu (...) w P. z dnia (...)roku, w sprawie (...)

W związku z powyższym koniecznym stało się rozwiązanie kar łącznych orzeczonych wyrokami Sądu (...) w P. w sprawach (...) oraz (...)(pkt 1 wyroku).

Łącząc wyroki opisane w punktach I i II na podstawie art. 86 § 1 k.k., Sąd mógł wymierzyć skazanemu karę pozbawienia wolności od 1 roku pozbawienia wolności do 6 lat pozbawienia wolności. Zgodnie bowiem z art. 86 § 1 k.k. Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy.

Przy wydaniu wyroku łącznego Sąd rozważa przede wszystkim, czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono kary, istnieje ścisły związek przedmiotowy lub podmiotowy, czy też związek ten jest dość odległy lub w ogóle go brak, a ponadto powinien rozważyć, czy okoliczności zaistniałe już po wydaniu poprzednich wyroków, przemawiają za korzystnym lub niekorzystnym ukształtowaniem kary łącznej.

A. S. dopuścił się przestępstw w okresie od (...)roku do (...)roku. Tym samym pomiędzy poszczególnymi czynami istnieje ponad 6 miesięczna odległość czasowa. Nie jest ona zatem bliska. We wszystkich przestępstwach są tożsame dobra chronione prawem. Natomiast różne są osoby pokrzywdzone. Wszystkie przypisane skazanemu czyny zostały popełnione umyślnie, z zamiarem bezpośrednim.

Mając na uwadze powyższe rozważania, zasadnym jest w ocenie Sądu zastosowanie w realiach tej sprawy zasady asperacji, która powinna zbliżyć się do zasady absorpcji, gdyż pomiędzy poszczególnymi czynami skazanego istnieje dość bliska łączność podmiotowo – przedmiotowa.

Wymierzając karę Sąd miał również na względzie treść opinii o skazanym, która co do zasady wskazuje, iż jego resocjalizacja przebiega w dobrym kierunku, choć z drugiej strony nie może ująć uwadze Sądu, że wobec popełnionych przestępstw nie prezentuje jeszcze w pełni krytycznej postawy, gdyż jest ona raczej krytyczna.

W niniejszej sprawie Sąd połączył karę pozbawienia wolności, która była wymierzona z warunkowym zawieszeniem jej wykonania z karą bezwzględną pozbawienia wolności.

Zgodnie z art. 89 § 1 kk w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania sąd może w wyroku łącznym warunkowo zawiesić wykonanie kary łącznej, jeżeli zachodzą przesłanki określone w art. 69 kk. Natomiast jak stanowi art. 89 § 1a kk w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania sąd może w wyroku łącznym orzec karę łączną pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Tym samym mając na uwadze powołane regulacje Sąd uznając, iż brak jest przesłanek określonych w art. 69 kk, wydaje wyrok łączny, w którym wymierza karę łączną bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Sąd wtedy nie umarza postępowania z tego powodu, iż wydanie wyroku łącznego pogorszyłoby sytuację skazanego.

Ustawodawca wyraźnie wskazał, że wydanie wyroku łącznego może pogorszyć sytuację prawną skazanego, a więc, że nieprawidłowe jest założenie, iż wyroku łącznego nie wolno wydać "na niekorzyść" skazanego. Skoro wraz z wprowadzeniem art. 89 § 1a k.k. nie uległ merytorycznej zmianie art. 89 § 1 k.k., to na podstawie tego przepisu sąd jest uprawniony do orzekania kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia, gdy połączeniu w wyroku łącznym podlegają kary orzeczone z warunkowym i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania. Za takim wnioskiem przemawia obecnie argument a maiori ad minusz art. 89 § 1a k.k. Tożsame stanowisko zajął Sąd Najwyższy w wyroku z dnia

14 czerwca 2011 roku, w sprawie IV KK 159/11.

W niniejszej sprawie zdaniem Sądu nie zachodzą okoliczności do warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności wobec skazanego A. S.. Przede wszystkim wymierzono mu karę powyżej dwóch lat pozbawienia wolności. Ponadto trzeba mieć na uwadze, że A. S. do tej pory został skazany za 6 przestępstw o dość znacznym ciężarze gatunkowym i znacznej społecznej szkodliwości.

Dlatego też mając na uwadze wszystkie wskazane powyżej okoliczności Sąd wymierzył oskarżonemu karę łączną 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania (pkt 2 wyroku).

Na podstawie art. 576 § 1 kpk Sąd orzekł jak w punkcie 3 wyroku.

W myśl art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił skazanego od kosztów postępowania związanych

z wydaniem wyroku łącznego. Skazany przebywa aktualnie w zakładzie karnym, gdzie odbywa karę kilku lat pozbawienia wolności. Nie uzyskuje żadnych dochodów. Dlatego też już na tym etapie postępowania należy przewidywać bezskuteczność egzekucji kosztów sądowych (pkt 4 wyroku).